

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili
Serviciul Soluționare Contestații**

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

**Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București**

Tel: 021 4089450

Fax: 021 4089301

e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 15 /2018

privind soluționarea contestației depuse de

SC X SRL

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații
din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. SSC X/05.01.2018

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de X, asupra contestației formulate de **SC X SRL** cu sediul social în X, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. X, având codul de înregistrare fiscală nr. X, prin reprezentantul legal - dnul X, în calitate de Administrator.

Societatea X SRL solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/31.10.2017 emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul AJFP X în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/31.10.2017, prin care s-au stabilit în sarcina societății **obligații fiscale suplimentare în sumă totală de X lei, compusă din impozit pe profit în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X** a fost

comunicată societății prin postă în data de **06.11.2017**, iar contestația a fost înregistrată la registratura Administrației Județene a Finanțelor Publice X la **data de 18.12.2017**, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, SC X SRL la data depunerii contestației figurând la poziția nr. X din Anexa nr. 1 din „*Lista marilor contribuabili care vor fi administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 februarie 2016*” la O.P.A.N.A.F. nr. 3702/2015 pentru aprobarea Listei marilor contribuabili și a listei contribuabililor mijlocii, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investit să soluționeze contestația formulată de X SRL.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/31.10.2017, emisă de organele fiscale din cadrul AJFP X, prin care s-au stabilit obligații de plată în cuantum de X lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de X lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, SC X SRL susține următoarele:

Comparația între activitatea de distribuție desfășurată de X SRL și activitățile desfășurate de cele 9 companii independente din UE care nu au același obiect de activitate este profund greșită întrucât X nu desfășoară activități de producție, iar cele 9 societăți au ca obiect principal de activitate “producție, prelucrare metale...”.

Astfel, comparația a fost făcută cu societăți la care nu sunt activități economice similare, așa cum prevede art. 9, alin. (3) din actul normativ OD442/2016: “identificarea tranzacțiilor sau societăților comparabile se face conform datelor generale despre tranzacții similare”.

În perioada verificată, activitatea preponderentă a SC X SRL s-a desfășurat pe un cod CAEN secundar, respectiv 4672- Comerț cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice și nu a desfășurat activități de producție care implică riscuri investiționale semnificative sau activități de investiții ale căror riscuri să se reflecte în profitul net. Profitul a fost generat din rulajul produselor revândute și nu de un proces de producție.

X SRL nu are departament de producție, nu are personal de producție, nu are echipamente de producție și nu deține nici măcar infrastructura pentru o asemenea activitate de producție.

Prin urmare, compararea rentabilității societății contestată cu cele 9 firme din UE pe baza datelor ORBIS create de biroul Van Dijk este eronată deoarece a fost comparat codul CAEN 2432 (activitatea de producție) cu codul CAEN 4672 (comerț).

De asemenea, societatea susține că și calculul ratei rentabilității a fost efectuat în mod eronat la întreaga cifră de afaceri și nu doar la valoarea cifrelor înregistrate în relația cu firma afiliată SC X, avându-se în vedere și tranzacții desfășurate de către X SRL cu părți independente (terți).

Mai mult, atât tranzacțiile de distribuție desfășurate cu părțile afiliate, cât și tranzacțiile desfășurate cu părțile independente sunt tratate în mod similar, cheltuielile și veniturile înregistrate pentru comparabile regăsindu-se similar.

Inspectorii ANAF au luat în considerare rata rentabilității totale a firmei de 3,31% raportată la întreaga cifră de afaceri a firmei și o extinde și în relația cu firmele afiliate, în condițiile în care rata rentabilității costurilor totale cu firmele afiliate este de 5,92%, foarte apropiată de cea calculată pentru cele 9 firme din UE, și anume 5,94%.

În final, societatea susține că prevederile art. 155, alin. 19 lit. c) au fost aplicate în mod abuziv întrucât pe factura nr. 034990 sunt menționate elementele care pot duce la identificarea contribuabilului, operațiunea este justificată de factura transportatorului către X și de CMR-ul emis de transportator pe care sunt completate toate datele X, iar factura este înregistrată în evidența contabilă a SC X SRL.

În concluzie, estimările efectuate de echipa de inspecție fiscală nu sunt întemeiate și contravin faptelor și circumstanțelor economice în care au fost desfășurate tranzacțiile și sunt în contradicție cu realitatea economică în care activează societatea, având în vedere următoarele:

- firmele identificate de inspectorii ANAF nu pot fi societăți comparabile deoarece au alt obiect de activitate și nu efectuează tranzacții similare;
- rata rentabilității costurilor a fost calculată la totalul cifrei de afaceri și nu doar la tranzacțiile între societățile afiliate;
- rata rentabilității costurilor SC XI- SC X SRL este 5,92% (aproape identică cu rata rentabilității firmelor identificate din UE).

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/31.10.2017 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/31.10.2017, organele fiscale din cadrul

AJFP X au stabilit în sarcina contestatarei următoarele obligații fiscale suplimentare:

- suma de **X lei**, reprezentând **impozit pe profit** suplimentar de plată pentru anul 2015 aferent tranzacțiilor desfășurate de X SRL cu societăți afiliate care dețin un procent de peste 25% din acțiuni, respectiv X, CUI X și X, CUI X;

- suma de **X lei**, reprezentând **taxa pe valoarea adăugată** suplimentar de plată în sarcina contestatarei, rezultată din neacordarea dreptului de deducere a TVA aferentă cheltuielii de transport înscrisă în factura nr. X/30.07.2017 emisă de X în valoare totală de 3.684,68 lei (2.971,52 lei + TVA 713,16 lei) care nu are calitatea de document justificativ deoarece nu este menționată adresa cumpărătorului, respectiv strada și numărul.

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1.Referitor la suma de X lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată pentru anul 2015 aferent tranzacțiilor desfășurate de X SRL cu societăți afiliate, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este investit să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au dispus în sarcina contestatarei obligația fiscală în cuantumul mai sus menționat, în condițiile în care, din documentele existente la dosarul cauzei și din constatările organelor de inspecție fiscală, nu se poate stabili cu certitudine situația de fapt în cauza dedusă soluționării.

În fapt, în perioada 09.02.2017-26.10.2017 echipa de inspecție fiscală din cadrul AJFP X a desfășurat la societatea X SRL o inspecție fiscală ce a vizat impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată aferente perioadei 01.01.2012-31.12.2015.

Conform evidenței contabile a societății, în perioada verificată aceasta a desfășurat activități economice de natura livrărilor/achizițiilor de mărfuri și prestărilor de servicii către și de la persoane afiliate care dețin un procent mai mare de 25% din acțiuni, și anume SC X SRL și SC X SRL.

Deoarece livrările/achizițiile de la afiliați efectuate de X SRL au depășit pragul de semnificație prevăzut de art. 4 din OPANAF nr. 442/2016,

organele de inspecție fiscală au solicitat întocmirea și prezentarea dosarului prețurilor de transfer pentru tranzacțiile desfășurate cu persoanele afiliate în perioada 01.01.2013-31.12.2013 și 01.01.2015-31.12.2015.

La data de 05.06.2017, societatea a depus dosarul prețurilor de transfer, însă, urmare analizei efectuate de către compartimentul de specialitate din cadrul DGRFP X, s-a constatat că nu au fost respectate prevederile anexei 3 din OPANAF nr. 442/2016 referitoare la conținutul dosarului prețurilor de transfer.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7, alin. (4) din același act normativ anterior menționat, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea prețurilor de transfer, având în vedere informațiile obținute din verificarea evidenței financiar contabile întocmită de societate și a celor oferite de bazele de date ANAF accesate: ORBIS și FISCNET.

Pentru tranzacțiile derulate de S.C. X SA cu afiliatul S.C. X S.R.L., CUI X, echipa de inspecție fiscală a ajustat suma veniturilor (inregistrate în conturile 704 și 707), pe baza nivelului tendinței centrale a pieței. Pentru analiza comparabilității s-a folosit baza de date ORBIS, bază de date creată de Biroul Van Dijk.

Referitor la analiza de comparabilitate, organele de inspecție fiscală, din informațiile extrase din bazele de date gestionate de ANAF, organizate în baza declarațiilor voluntare efectuate de societate și din utilizarea aplicației Orbis, au analizat dacă indicatorii financiari ai societății X SRL sunt sau nu similari indicatorilor principalilor competitori din domeniul de activitate, de pe piața în care aceasta își desfășoară activitatea. Astfel, s-a procedat la verificarea ratei de rentabilitate a costurilor totate (RRCT), pentru perioada 2013 – 2015, comparat cu quartila inferioară stabilită pentru societățile care aveau **cod de clasificare CAEN 2432- Laminarea la rece a benzilor înguste**, pentru a vedea dacă acest indicator se încadrează în intervalul de comparabilitate aferent eșantionului de societăți extrase.

Deși în perioada verificată activitatea preponderentă a societății X SRL s-a desfășurat pe un cod CAEN secundar, respectiv **4672- Comerț cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice**, aspect care rezultă și din bilanțul pe 2015 atașat la prezenta contestație, analiza de comparabilitate s-a făcut cu societăți care aveau codul CAEN **2432- Laminarea la rece a benzilor înguste**, întrucât acesta era codul principal înscris în Certificatul constatator nr. X/04.08.2016 prezentat organelor fiscale la data efectuării inspecției fiscale, codul CAEN secundar 4672 nefiind menționat.

Astfel, s-a procedat la căutarea societăților având cod CAEN 2432 pe teritoriul României, în conformitate cu prevederile art. 8 din Ordinul nr. 442/2016. În urma acestei căutări a rezultat o singură societate, respectiv SC X SRL Brăila, CIFX, care figura înregistrată cu codul CAEN 2432-

Laminarea la rece a benzilor înguste. Astfel, s-a trecut la căutarea pe Uniunea Europeană, rezultând 47 de societăți potențial comparabile.

Din totalul celor 47 de companii analizate, 38 de companii au fost respinse din următoarele motive:

- societăți fără date publice (fără site) : 9
- societăți cu Ve necomparabile sau fără date : 18
- societăți cu afiliere : 9
- societăți cu pierdere în 3 ani consecutivi : 1
- societăți care desfășoară o altă activitate : 1

Eliminând cele 38 de companii care au fost respinse, a rezultat un număr de 9 companii comparabile rămase pentru analiză:

- **Urkiola Fabricaciones SL.**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.8 la Raport de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Tornilleria Segur SA**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.9 la Raport de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Májér Színesfémfeldolgozó és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.10 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Lamina - Laminatoi Milanesi Nastri - S.P.A.**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.11 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Sider Laminati SRL**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.12 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Ambrosini G.T. S.R.L.**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.13 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **M.C.I. - Metallurgica Centro Italia - S.P.A.**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.14 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Agrispiral S.R.L.**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.15 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017;
- **Jbs - Ställningar AB**, datele analizate sunt prezentate detaliat în anexa nr.16 la Raportul de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017.

În baza celor 9 companii, care au desfășurat în perioada analizată activități de producție, organele de inspecție fiscală au stabilit intervalul intercuartilar și au calculat indicatorul Rata rentabilității costurilor totale (RRCT) pentru fiecare an în parte, concluzionând că X SRL a înregistrat în perioada verificată (01.01.2012-31.12.2015) un nivel de rentabilitate în afara intervalului de comparabilitate generală, respectiv sub cuartila inferioară.

Întrucât în perioada 01.01.2012-31.12.2014 societatea nu a efectuat livrări de bunuri peste 100.000 Eur și livrări de servicii de peste 50.000 Eur către afiliatul SC X SRL, ajustarea/estimarea s-a efectuat pentru perioada

01.01.2015-31.12.2015, iar echipa de inspecție fiscală a recalculat profitul impozabil aferent acestei perioade, diferența de impozit pe profit suplimentar de plată pentru anul 2015 fiind de X lei.

Societatea susține că este profund greșită comparația între activitatea de comerț desfășurată între cele două persoane juridice afiliate și activitățile de producție desfășurate de cele nouă companii independente identificate.

În drept, art.19 alin.(1) și alin.(5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.[...]

(5) Tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, potrivit căruia tranzacțiile între persoanele afiliate se efectuează în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente. La stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.”

Conform art. 1, 7,8 și 9 din OPANAF nr. 442/2016 privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul și condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer și procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer:

“ Art. 1

În vederea documentării respectării principiului valorii de piață a prețurilor de transfer practicate în cadrul tranzacțiilor desfășurate cu persoane afiliate, contribuabilii/plătitorii au obligația de a întocmi dosarul prețurilor de transfer, în condițiile stabilite prin prezentul ordin.

Art. 7

(1) În cazul efectuării de către contribuabil/plătitor de tranzacții cu persoane afiliate fără respectarea principiului valorii de piață, conform prevederilor art. 11 alin. (4) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală vor ajusta cuantumul prețurilor de transfer practicate. Ajustarea se va realiza pentru acele tranzacții derulate cu persoane afiliate pentru care

contribuabilul/plătitorul nu a documentat faptul că prețurile de transfer stabilite au respectat principiul valorii de piață

(4) În situația neprezentării/prezentării incomplete a dosarului prețurilor de transfer, solicitat conform prevederilor art. 2 alin. (2) și (4), organele de inspecție fiscală vor proceda la estimarea cuantumului prețurilor de transfer. Estimarea se va realiza numai pentru tranzacțiile derulate cu persoane afiliate pentru care contribuabilul/plătitorul nu a prezentat dosarul prețurilor de transfer sau pentru care dosarul prețurilor de transfer a fost prezentat incomplet, nefiind astfel documentat faptul prin care cuantumul prețurilor de transfer stabilite respectă principiul valorii de piață. Ca urmare a operațiunii de estimare se ajustează suma venitului sau a cheltuielii, după caz, aferente rezultatului fiscal oricăreia dintre părțile afiliate, pe baza nivelului tendinței centrale a pieței.

Art. 8

Tranzacțiile între persoanele afiliate sunt considerate a fi realizate conform principiului valorii de piață dacă indicatorul financiar al tranzacției/valoarea tranzacției (marjă/rezultat/preț) se încadrează în intervalul de comparare. Pentru stabilirea intervalului de comparare se vor respecta următoarele prevederi:

*1. **analiza de comparabilitate** va avea în vedere criteriile teritoriale în următoarea ordine: național, Uniunea Europeană, paneuropean, internațional;*

[.....]

Art. 9

*(3) În cazul ajustării/estimării prețurilor de transfer, identificarea tranzacțiilor sau societăților comparabile se va face **conform datelor generale despre tranzacții similare** sau a indicatorilor financiari aferenți activităților care urmează a face obiectul ajustării/estimării și la care atât organul de inspecție fiscală, cât și contribuabilul/plătitorul pot avea acces.”*

Potrivit art.11 alin.2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“2) În cadrul unei tranzacții între persoane române și persoane nerezidente afiliate, precum și între persoane române afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică”.

Conform prevederilor pct. 24, 29, și 31 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“24.În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente.

*Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente care **activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate.***

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

31. În cazul comparării tranzacțiilor dintre persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în

măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective.

La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, respectiv în condiții stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente, iar la stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

Prețurile de transfer sunt prețurile la care o companie transferă bunuri și proprietăți sau prestează servicii către companii afiliate.

Analizarea tranzacțiilor între persoane juridice afiliate se datorează așa numitei practici de "*transfer al prețurilor*", practică care constă în efectuarea de tranzacții la prețuri "*speciale*" și/sau în condiții speciale care conduc la distorsionarea bazei de impozitare și la alterarea taxelor și impozitelor datorate.

Astfel, în vederea determinării cu o cât mai mare exactitate a taxelor și impozitelor care ar trebui să revină fiecărei jurisdicții fiscale în condiții de piață liberă, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției.

Așa cum prevede art.11 alin.2 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate pot fi folosite o serie de metode dintre cele expres enumerate, pentru fiecare caz în parte alegându-se cea mai adecvată dintre ele, precum și orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, printre acestea regăsindu-se și metoda marjei tranzacționale nete .

La capitolul Glosar din Liniile Directoare OCDE se regăsește definiția pentru **metoda marjei tranzacționale nete**: "*o metodă de profit tranzacțional ce examinează marja profitului net față de o bază corespunzătoare (ex. costuri, vânzări, active) realizată de contribuabil din tranzacții controlate (sau tranzacții care pot fi agregate conform principiilor din Capitolul I);*".

Din analiza documentelor de la dosarul contestației rezultă că, urmare a prezentării incomplete a dosarului prețurilor de transfer de către societate, organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP X au procedat la estimarea cuantumului prețurilor de transfer pentru tranzacțiile derulate de XSRL cu persoanele afiliate, utilizând metoda marjei tranzacționale nete.

Metoda marjei tranzacționale nete se bazează pe teoria conform căreia marjele nete de profit obținute de companii care desfășoară activități similare pe aceeași piață și în cadrul aceleiași industrii tind să se egalizeze după o anumită perioadă de timp.

Această metodă examinează marja profitului net raportat la o bază corespunzătoare (ex. costuri, vânzări, active) pe care o companie o realizează dintr-o tranzacție controlată (sau tranzacții care pot fi agregate), în comparație cu marja profitului net rezultată din tranzacții necontrolate comparabile desfășurate de persoane independente care acționează în cadrul aceluiași domeniu de activitate.

A fi comparabile înseamnă că niciuna din diferențele dintre situațiile care se compară nu afectează substanțial condițiile supuse examinării sau că pot fi efectuate ajustări cu un grad suficient de acuratețe pentru a elimina efectul unor astfel de diferențe.

Pentru a stabili dacă tranzacțiile sunt comparabile este necesară o **analiză funcțională** a companiilor asociate și a celor independente, aplicându-se totodată și celelalte condiții de comparabilitate: caracteristicile bunurilor sau serviciilor, termenii contractuali, circumstanțele economice, strategiile de afaceri.

Potrivit definiției din Liniile directoare privind prețurile de transfer emise de către Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, analiza funcțională reprezintă o analiză a funcțiilor efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscurile asumate) de companii asociate în tranzacții controlate și de companii independente în tranzacții necontrolate comparabile.

Astfel, pentru a stabili dacă tranzacțiile sau entitățile controlate și necontrolate sunt comparabile, este necesară compararea funcțiilor îndeplinite de fiecare dintre părți. Funcțiile pe care ar trebui să le identifice și să le compare contribuabilii și organele fiscale includ, de exemplu, activitățile de proiectare, producție, asamblare, cercetare și dezvoltare, service, achiziții, distribuție, marketing, publicitate, transport, finanțare și management. În identificarea și compararea funcțiilor realizate poate fi relevantă și utilă luarea în considerare a activelor angajate sau care vor fi angajate, precum și a riscurilor asumate de respectivele părți.

În speța în cauză, organul de soluționare a reținut că, deși domeniul de activitate principal al societății X SRL este “laminarea la rece a benzilor înguste” (cod CAEN 2432), totuși activitatea preponderentă efectiv

desfășurată de societate nu a fost aceea de producție, ci de comerț (conform codului CAEN secundar 4672- Comerț cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice înscris în bilanțul anului 2015).

În referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. X /22.12.2017, organele de inspecție fiscală au precizat că în certificatul de înregistrare fiscală și în statutul societății pe care X SRL le-a prezentat cu ocazia inspecției fiscale nu este înscris codul CAEN secundar 4672- Comerț cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice, acesta fiind motivul pentru care au procedat la căutarea unor companii a căror activitate se desfășoară pe codul CAEN 2432 în vederea identificării tranzacțiilor comparabile pe baza cărora au estimat prețul de piață al tranzacțiilor efectuate cu persoanele afiliate.

Organul de soluționare a contestației reține, față de afirmațiile organelor de inspecție, faptul că deși certificatul constatator listat în data de 15.12.2017, în care este inclusă și activitatea desfășurată pe codul CAEN secundar 4672, nu a fost prezentat pe timpul desfășurării inspecției fiscale, totuși acestea dispuneau de alte documente în care era înscrisă activitatea efectiv desfășurată de societatea contestatoare. Astfel, conform bilanțului pe anul 2015 atașat la dosarul contestației, rezultă că activitatea preponderentă efectiv desfășurată de X SRL în anul respectiv a fost comerțul cu ridicata al metalelor și minereurilor metalice (CAEN 4672).

Prin urmare, echipa de inspecție fiscală, deși a avut la dispoziție bilanțul pe anul 2015 din care reiese că societatea nu a desfășurat în perioada supusă analizei activități de producție, a procedat la compararea activității de comerț efectiv desfășurată de contestatară cu activitățile de producție desfășurate de cele 9 companii independente identificate pe teritoriul Uniunii Europene, ceea ce conduce la concluzia că nu s-a procedat la o analiză comparabilă a funcțiilor îndeplinite de societatea X SRL pentru a se stabili cu certitudine dacă sunt respectate condițiile de comparabilitate impuse de legislația în vigoare referitoare la modalitatea de stabilire a prețurilor de transfer aferente tranzacțiilor dintre persoanele afiliate.

Prin urmare, se reține că organele de control nu au efectuat în actele administrative emise analiza tuturor documentelor prezentate de societate, astfel că nu pot fi reținute motivele invocate de acestea, atâta timp cât au avut la dispoziție, pe tot parcursul controlului, documente din care reiese activitatea efectiv desfășurată de societate, aceasta fiind o activitate de comerț și nu de producție.

Totodată, organul de soluționare a contestației a reținut că indicatorul de eficiență economică utilizat în cadrul metodei marjei tranzacționale nete, respectiv **Rata rentabilității costurilor totale (RRCT), este un indicator adecvat mai ales pentru societățile care desfășoară activitate de**

producție, ori, în speța în cauză, activitatea desfășurată de societatea contestatoare în perioada analizată a fost aceea de comerț și nu de producție.

În acest sens, organul de soluționare consideră că, în cazul în care societatea a desfășurat activitate de comerț (intermediere, distribuție etc) și nu de producție, este oportun din partea organelor de inspecție fiscală să analizeze dacă metoda marjei tranzacționale nete sau indicatorul utilizat, rata rentabilității costurilor totale, corespund situației de fapt supuse analizei.

Conform art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale:

“Art. 6 Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.”

De asemenea, art. 113 alin. (1) și (2) lit. a) și f) din același act normativ mai sus amintit, prevede:

“Art. 113 Obiectul inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la [art. 124](#) alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru

prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile;

k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.”

Totodată, în virtutea rolului său activ, organul fiscal este îndreptățit, cf. art. 7 din actul normativ invocat anterior, să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului:

“Art. 7 Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(1) În desfășurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înștiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor și obligațiilor*) prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfășurarea procedurii.

(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.”

În analiza efectuată, organul fiscal identifică și are în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz, în conformitate cu art. 73 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și competențele ulterioare, care prevede:

“Art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.”

Organul de soluționare reține că pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru tranzacțiile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, organele fiscale au obligația de a analiza starea de fapt în

integralitatea ei și de a stabili legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective.

Având în vedere ca documentele existente la dosar nu sunt de natură să clarifice complet și clar situația contestatei, organul de soluționare se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra corectitudinii estimării prețurilor de transfer, impunându-se analizarea temeinică a tuturor aspectelor legate de desfășurarea tranzacțiilor, respectiv analizarea tuturor informațiilor și documentelor necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Prin urmare, organul de soluționare reține că în speța în cauză se impune reanalizarea situației de fapt de către organele de inspecție fiscală, în corelație cu prevederile legale în materie fiscală, întrucât organul de soluționare a contestației nu se poate substitui organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește stabilirea obligațiilor de plată aferente tranzacțiilor desfășurate de către X SRL în relația cu persoanele afiliate.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, prevederile legale în materie în vigoare la data efectuării operațiunilor, precum și faptul că din raportul de inspecție fiscală și din decizia de impunere contestate nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au verificat și analizat toate informațiile prevăzute în documentele prezentate de societate, în temeiul art. 279 alin.(3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.4. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va desființa Decizia de impunere nr. X/31.10.2017** emisă de AJFP X în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/31.10.2017, **în ceea ce privește suma de X lei**, reprezentând **impozit pe profit** suplimentar de plată pentru anul 2015 aferent tranzacțiilor desfășurate de X SRL cu societăți afiliate, urmând ca organele de inspecție fiscală (printr-o altă echipă decât cea care a întocmit actul de control contestat) să procedeze la o nouă verificare a aceluiași operațiuni, pentru același tip de obligație fiscală, în funcție de situația de fapt ce va fi constatată, să efectueze încadrarea corectă a acestora având în vedere prevederile legale aplicabile în speță și să emită, dacă este cazul, o nouă decizie de impunere pentru eventualele diferențe de impozit pe profit stabilite.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă în mod legal și temeinic organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea X SRL nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, aferente serviciilor de transport prestate de SC X SRL, în condițiile în care din argumentele contestatarei și probatoriul administrat nu rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit o obligație de plată în sarcina societății în cuantum de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere de către organele de inspecție fiscală, aferenta facturii nr. X/30.07.2015 emisă de X SRL, în sumă totală de X lei, prin care s-au facturat către X SRL servicii de transport marfă pe ruta Iași – Budapesta.

Organele de control au considerat că societatea nu poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în cuantumul stabilit întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de deductibilitate prevăzute de legislația în vigoare, respectiv la rubrica “sediul cumpărătorului” este înscrisă numai localitatea Iași, fără stradă și număr, fapt ce contravine prevederilor art. 21, alin. (4), lit. f), art. 155, alin. (19), lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 74, alin. (4) din HG 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și cu prevederile Deciziei V/2007 a ÎCCJ.

În drept, speței în cauză îi sunt aplicabile următoarele prevederi legale cuprinse în Legea nr. 571/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 [.....].

Art.155 Facturarea

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[.....]

f) *denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;[...]*”.

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă prestărilor de servicii este condiționat de destinația acestora, în sensul că trebuie să fie destinate în folosul operațiunilor taxabile ale societății și, totodată, să fie justificate cu documente care să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art. 155 alin. (19), și anume denumirea/numele și adresa beneficiarului serviciilor, respectiv localitatea, strada și numărul. În cazul în care documentele justificative nu conțin toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA, taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 330 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 330 Corectarea facturilor

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează și se emite o nouă factură;

b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din factura inițială, numărul și data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite o nouă factură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul și data facturii corectate.”,

coroborate cu cele menționate la pct. 108 alin. (3) din HG nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente

*achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la [art. 319](#) alin. (20) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, **dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate** de furnizor/prestator în conformitate cu [art. 330](#) din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile [art. 330](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit [art. 319](#) alin. (20) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură se atașează facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.”*

Având în vedere textele de lege anterior menționate, organul de soluționare reține că informațiile obligatorii din facturi pot fi corectate în situația în care acestea nu sunt de natură a modifica baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor sau nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial. Totodată, se reține că taxa pe valoarea adăugată poate fi dedusă în cazul în care, pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar, documentele respective sunt corectate de furnizor/prestator, iar informațiile corectate nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale.

Prin urmare, societatea X SRL avea posibilitatea legală de a întreprinde demersurile necesare în vederea completării informațiilor lipsă din factura nr. X/30.07.2015, caz în care dreptul de deducere nu ar fi fost afectat.

Organul de soluționare reține faptul că societatea X SRL nu s-a folosit de acest drept al său prevăzut în legislația în vigoare la data efectuării inspecției fiscale, motiv pentru care informația obligatorie referitoare la adresa beneficiarului a fost consemnată ca fiind lipsă de către organele de inspecție fiscală, ceea ce a avut drept consecință stabilirea unei obligații suplimentare de plată în sarcina societății în cuantum de X lei, reprezentând TVA aferent prestărilor de servicii de transport de către SC X SRL pentru care nu a fost acordat dreptul de deducere.

În concluzie, în baza celor reținute și având în vedere că societatea, deși contestă TVA stabilita suplimentar, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept

(documentele depuse în sprijinul susținerilor sale neprobând afirmațiile facute), prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de acestea, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 din 23 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca neîntemeiată, în cazul în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de societatea X SRL pentru suma totală de **X lei reprezentând TVA stabilită suplimentar**.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

1. Desființarea Deciziei de impunere nr. X/31.10.2017 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP X în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/31.10.2017, pentru suma de **X lei**, reprezentând **impozit pe profit**, urmând ca organul emitent, prin altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de societatea X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. **X/31.10.2017** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP X în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/31.10.2017, pentru **suma de X lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X sau la Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

**Director General,
X**